

skellige Ministerier er den fornødne Arbejdskraft og det fornødne Kendskab til de Forhold, der sorterer under Ministeriet, saa at man indenfor dette er i Stand til at undersøge og bedømme de Sager, der kræves Forandring i. Det er et tidligere Ministerium, der har ment at burde gaa Kommissionsvejen, og jeg skal ikke sige noget derimod. Det er jo altid en let Maade at komme udover Vanskelighederne paa, at sige: Vi overgiver Sagen til en Kommission. Jeg kunde jo gerne føje til, at hverken det Ministerium, der nu sidder, eller det Parti, som Ministeriet støtter sig til, har noget som helst Ansvar for det Ministerium, der mente det rigtigt at lægge Sagen i en Kommissions Haand. Det er jo netop det Parti, som det ærede Medlem (Piper) tilhører, som har sin store Part i Ansvaret for, at vi fik et Ministerium, der mente, at der skulde nedsættes en Kommission. Jeg har selvfølgelig taget Konsekvensen af, at denne Kommission blev nedsat, og da den fandt det rigtigt at afgive Betænkning over en Del af det Stof, den havde at behandle, og da de tilmed navnlig fra Købstadforeningens Side meget stærkt blev hævdet, at man burde fremkomme med Forslag om den personlige Kommuneskat og Erhvervsbeskatningen, syntes jeg ikke, det var rigtigt at sidde et saadant Krav overhørig. Derfor har jeg forelagt dette Forslag i alt væsentligt i Overensstemmelse med, hvad Kommissionen havde foreslaaet. — Det ærede Medlem sagde, at det nu havde vist sig, at det var heldigt, at man ikke vedtog Forslaget i Fjor, thi saa skulde man straks være gaaet til at forandre det. Ja, jeg turde dog vel gaa ud fra, at naar man i dette Ting samtidig behandlede dette Lovforslag og Forslaget om Statsindkomst- og Formueskatten og vilde have dem begge færdige, vilde man tage mod de Ændringer, der selvfølgelig vilde blive stillet fra min Side, saa snart man kunde overse, hvordan Statens Indkomst- og Formueskat vilde komme til at se ud. Men det varede jo noget længe, inden man kunde det, og der var derfor ingen Mulighed for at stille Ændringer.

Det ærede Medlem fandt, at man egentlig burde afvente, hvad der fra Kommissionens Side maatte blive foreslaaet med Hensyn til den kommunale Ejendomsskyld. Jeg kan ikke forhindre det høje Tings Medlemmer i at afvente, hvad der i saa Henseende maatte fremkomme fra Kommissionen, men jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig ser den nødvendige Sammenhæng mellem dette Forslag og eventuelt andre

Regler for Beskatning af Ejendomme i Kommunerne. I dette Lovforslag har man, som man bør have, Bestemmelser om, paa hvilken Maade Forholdet skal fastsættes mellem den personlige Kommuneskat eller det, vi plejer at kalde Formue- og Lejlighedsskat, og Skat paa faste Ejendomme, og selv om der kommer nye Bestemmelser om, hvordan Værdien af Ejendommen skal udfindes m. v., Regler, som selvfølgelig først og fremmest vil blive bragte til Anvendelse og skal bringes til Anvendelse med Hensyn til Ejendomsbeskatning til Staten, saa kan jeg ikke se, at det kan influere paa et Lovforslag som det foreliggende. Det kan influere paa Fordelingen af det Beløb paa Ejendommene, som maatte være blevet fastsatte, men selve Størrelsen af det Beløb, der skal lignedes paa Ejendommene, kan ikke findes anderledes, end det til enhver Tid kan i Henhold til de Bestemmelser, der findes i den nugældende Lov og maatte blive indsat i den nye. At der saa indenfor Ejendommene maaske kommer en anden Fordeling, hvis man finder en anden Form for Vurderingen af Ejendommene, er en Sag for sig; jeg kan ikke se, at det i mindste Maade kan influere paa dette Lovforslag. Hvis man, hvad jeg ved der er nogle der ønsker, og hvad vel nok er et af de Spørgsmaal, som man ogsaa overvejer i Kommissionen, maatte gaa over til at have noget, som man vistnok kan kalde Værdistigningsafgift i Kommunerne, saa er det et saa specielt Forhold, at man antagelig vil lovgive specielt for det og ikke kæde det sammen med Bestemmelserne om den personlige Indkomstskat. Men ogsaa dette Spørgsmaal hænger sammen med Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade man skal udfinde Ejendomsværdien, saa der er ikke, eller burde i hvert Fald ikke være, nogen Forbindelse mellem de Bestemmelser, som der her er Tale om at rette paa, og de Regler, der maatte blive fastsatte med Hensyn til Paaligningen af det Beløb, som man nu engang finder det rigtigt at udskrive paa faste Ejendomme.

Det ærede Medlem omtalte Bestemmelsen i § 1, første Stykke. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) har allerede svaret, at den Forskel, der gøres i Beskatningen af en fraskilt Hustrus Indtægt, for saa vidt den bestaar i Underholdsbidrag fra Manden, er foranlediget ved, at saafremt man tager Skat deraf, naar de bor i samme Kommune, vil Kommunen to Gange faa Skat af den Del af Mandens Indkomst, som han maa betale i Underholdsbidrag til sin fraskilte Kone.